

[Landbrugsministeren.]

Endelig skal jeg nævne, at det er foreslaaet, at Loven træder i Kraft den 3. August — jeg vil meget anbefale, at man vil behandle Lovforslaget meget hurtigt her i Tinget, for at dette kan ske Fyldest — og skal have Gyldighed til Udgangen af August 1936. Loven faar altsaa Gyldighed noget ud over et Aar, som man kan kalde Høstaaaret, saa at man til næste Aar faar Lejlighed til i god Tid at tage Stilling til, hvorledes man fremtidig vil stille sig.

Jeg har dernæst den Ære at forelægge Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen for det høje Tings Medlemmer. Forslaget gaar ud paa at forlænge den nugældende Lov om Svineproduktionen fra 1. Januar 1936 til Udgangen af August Maaned 1936. Samtidig bestemmes det, at for saa vidt det i Lovens Gyldighedsperiode som Følge af Ændringer i de nugældende Eksportforhold eller af andre Grunde maatte blive paakrævet at revidere de gældende Regler for Svineproduktionen, maa dette ikke medføre en ugunstigere Stilling for det mindre Jordbrug. Man er altsaa enig om — det er tiltraadt med stort Flertal i Folketinget —, at den Begunstigelse, som de mindre Landbrug har gennem Svine-reguleringsloven, ikke maa blive mindre, naar det nu bliver lidt ugunstigere stillet, i alt Fald ikke faar Del i den Fordel, som de større Landmænd faar ved Kornloven.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to Lovforslag til en meget hurtig og velvillig Behandling.

Jefsen Christensen: Der er som allerede nævnt af den højtærede Landbrugsminister i Gaar ført indgaaende Forhandlinger i det andet høje Ting om det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor ikke komme ind paa en længere Drøftelse af Forslaget og de dermed i Forbindelse staaende Forhold, men jeg ønsker dog at gøre nogle ganske almindelige Bemærkninger til Indledning.

Naar det fra forskellig Side er blevet hævdet, at dette Lovforslags Fremkomst og Vedtagelse er sket under Former, som i nogen Grad tilsidesætter Rigsdagens Indflydelse paa det, der her sker, vil jeg gerne derom sige, at jeg personlig er ingenlunde Tilhænger af at delegere sagligt og politisk Ansvar ud til Nævn og Kommissioner mere end højst nødvendigt; men i dette bestemte Tilfælde rammer den rejste Kritik alligevel ved Siden af. Rigsdagens Medlemmer er jo henvist til at virke under de Vilkaar, som den til enhver Tid siddende Regering giver

Rigsdagen at virke under. Men Behandlingen af dette Lovforslag er, som alle ved, foregaaet paa den Maade, at man i Landbokommissionen er naaet til Enighed om et vist Grundlag, som man derefter har forelagt alle Rigsdagens store Partier til Godkendelse, til at stille Krav om Ændringer eller til Forkastelse inden for de forskellige Partigrupper. Disse har bemyndiget Medlemmerne af Landbokommissionen til fortsat Forhandling og givet dem Mandat til at slutte en Overenskomst. Jeg har ønsket, at dette ogsaa skulde siges fra dette Tings Talerstol, for saaledes er det faktiske Forhold. Vi er selvfølgelig fra alle Sider bundet til det foreliggende Forslag, saaledes som vi nu inden for de fire Partier er enedes om det. Naar en enkelt Mand i Folketinget i Gaar har gjort gældende, at de smaa Partier i hvert Fald ingen Indflydelse havde derpaa, er der kun dette at sige til denne enkelte Mand, at den isolerede Stilling, han er kommet til at indtage i den danske Rigsdag, har han selv valgt. Han har været fuldt vidende om, at den Stilling, han indtog, maatte faa til Følge, at han ingen Indflydelse kunde faa paa Valg til Udvalg og Kommissioner. Et Forhold som det, der her er opstaaet for hans Vedkommende, har tit og mange Gange sin Rod i en vis Lyst til at spille stærk Mand andre Steder end netop paa Rigsdagen, og han maatte være fuldt vidende om, at Følgen maatte blive, at han fik en meget svag Stilling paa den danske Rigsdag. Jeg ønsker at gøre denne Bemærkning, fordi jeg tror, det er nyttigt i disse Tider, med de Foreteelser, vi ser, at samtlige Medlemmer gør sig klart, at Folkestyre og Flertalsstyre falder sammen inden for de Rammer, som Grundlov og Valglov bestemmer.

Med Hensyn til den Opfattelse, der er kommet til Orde over for selve det Lovforslag, vi behandler, deler jeg ingenlunde den Skepsis, der hos mange knytter sig til Nytevirkningen af det foreliggende Forslag. Jeg tror, man undervurderer Bivirkningerne af en saadan Lov. Jeg er ganske sikker paa, at den faste Bundpris, som vi i dette Land er i Stand til at skabe i Kraft af, at vi er kornimporterende, vil skabe rolige Produktionsvilkaar til mange Sider og fordele Goderne mellem de forskellige Landmænd paa en fuldt retfærdig Maade. Den vil tillige føre med sig, at man i de forskellige Egne kan udnytte de naturlige Betingelser bedre, end naar Kornpriserne rummer et stort Spekulationsmoment. Der kan ikke være fornuftig Mening eller Sundhed i det, man oplevede i 1932, da Korn-